

b) Hvis spørgsmål 7a) besvares bekræftende, er valget af en angivelse af et område, der er tyve eller hundrede gange så stort som prøvemarken i så fald forholdsmæssigt i forhold til beskyttelsen af private interesser (beskyttelse af virksomheder, herunder personer og produkter) og offentlige interesser (forebyggelse af sabotage vedrørende det bioteknologiske udviklingsklima i Nederlandene)?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12.3.2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF — Erklæring fra Kommissionen, EFT L 106, s. 1.
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28.1.2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF, EFT L 41, s. 26.

- 2) Har det betydning for besvarelsen af det første spørgsmål, at Østrig, på hvis område den fraskilte mand fortsat bor og udelukkende er beskæftiget, på bestemte betingelser indrømmer denne ret til børnetilskud (til barnet), hvis den fraskilte hustrus krav fortabes?
- 3) Har den fraskilte hustru i medfør af forordningen krav på børnetilskud (til barnet) fra Østrig, på hvis område den fraskilte mand bor og er beskæftiget, såfremt den ovenfor i det første spørgsmål beskrevne situation ændres, således at hun påbegynder beskæftigelse i den nye medlemsstat?

- (¹) EFT L 149, s. 2.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 7. august 2008
— Romana Slanina mod Unabhängiger Finanzsenat
Außenstelle Wien**

(Sag C-363/08)

(2008/C 285/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Romana Slanina

Sagsøgt: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Følger det af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (¹) (herefter »forordningen«), at en ubeskæftiget fraskilt kvinde til en mand, der er arbejdstager og bosat i Østrig, bevarer sit krav på børnetilskud (til et barn) fra Østrig, når hun flytter til en anden medlemsstat og dér etablerer midtpunktet for sine livsinteresser, og heller ikke er i beskæftigelse dér?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 11. august 2008 —
Agrana Zucker GmbH mod Bundesminister für Land- und
Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft**

(Sag C-365/08)

(2008/C 285/36)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agrana Zucker GmbH

Sagsøgt: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 16 i Rådets forordning (EF) Nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker (¹) fortolkes således, at også en sukkerkvote, der ikke kan udnyttes som følge af et præventivt markedsafkald efter artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 290/2007 af 16. marts 2007 om fastsættelse for produktionsåret 2007/08 af den procentdel, der omhandles i artikel 19 i Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 (²), skal indgå i fastsættelsen af produktionsafgiften?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, spørges:

Er artikel 16 i Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 forenelig med primær ret, navnlig med proportionalitetsprincippet og diskrimineringsforbuddet efter artikel 34 EF?

(¹) EUT L 58, s. 1.

(²) EUT L 78, s. 20.

Sag anlagt den 12. august 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-369/08)

(2008/C 285/37)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Traversa og P. Dejmek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at nr. 21 i bilag VIIIb til den tyske lov om indregistrering med henblik på færdsel (Strassenverkehrszulassungsordnung) tilsidesætter artikel 43 EF, sammenholdt med artikel 48 EF.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge artikel 43, stk. 1, EF er der forbud mod restriktioner, som hindrer statsborgere i en medlemsstat i frit at etablere sig på en anden medlemsstats område. Det fremgår af artikel 48 EF, at selskaber, som er stiftet i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning, og hvis vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller hovedvirksomhed er beliggende inden for Fællesskabet, skal ligestilles med personer, der er statsborgere i medlemsstaterne, for så vidt angår anvendelsen af traktatens regler om etableringsretten. Ifølge Kommissionen forbyder bestemmelserne om ligebehandling ikke blot åbenbar forskelsbehandling på baggrund af nationalitet eller hjemsted, for så vidt angår selskaber, men desuden enhver form for skjult forskelsbehandling, som ved anvendelse af andre sondringskriterier reelt fører til samme resultat.

I henhold til nr. 21 i bilag VIIIb til den tyske lov om indregistrering med henblik på færdsel (Strassenverkehrszulassungs-

ordnung) har et kontrolorgan kun tilladelse til at foretage tekniske undersøgelser, sikkerhedskontrol eller inspektion af motorkøretøjer, såfremt det består af mindst 60 uafhængige bilsagkyndige, og udøver denne virksomhed som hovedbeskæftigelse, hvilket indebærer, at kontrolorganet skal bestå af mindst 1 og højst 30 kontrolingeniører med hjemsted inden for det godkendte område for hvert 100 000 godkendte motorkøretøjer eller anhängere.

Ifølge Kommissionen udgør dette krav en ulovlig restriktion for etableringsfriheden, der er uforenelig med artikel 43 EF, i givet fald sammenholdt med artikel 48 EF. Kravet om, at organet udelukkende skal være sammensat af et minimum af uafhængige eksperter og udøve dets virksomhed som hovedbeskæftigelse, udgør en kvalitativ restriktion, eftersom de selskaber, der ønsker at udøve den omhandlede virksomhed, er forpligtede til at have en særlig struktur. Denne betingelse indebærer navnlig, at ansatte eksperter, som ikke tilhører et sådant organ, udelukkes. Den omtvistede bestemmelse udgør ligeledes en kvantitativ restriktion, idet den foreskriver et minimumsantal medlemmer af kontrolorganet. Dette godkendelseskrav hindrer alle erhvervsdrivende, der er lovligt etableret i en anden medlemsstat, og som har en anden juridisk form eller en anderledes intern struktur, i at tilbyde kontroltjenester i Tyskland. Kravet om, at der skal være mindst 1 kontrolingeniør med hjemsted inden for det godkendte område for hvert 100 000 godkendte motorkøretøjer eller anhängere, udgør desuden en restriktion, som er i strid med artikel 43 EF (sammenholdt med artikel 48 EF), for så vidt som dette kriterium for det første stiller juridiske personer, der allerede er etableret i en anden medlemsstat, og hvis kontrolingeniører ikke nødvendigvis har deres hjemsted inden for det godkendte område, mindre fordelagtigt.

I det foreliggende tilfælde finder hverken artikel 45 EF eller 46 EF anvendelse.

I henhold til artikel 45 EF er virksomhed, som i en medlemsstat varigt eller lejlighedsvis er forbundet med udøvelsen af offentlig myndighed, ikke omfattet af traktatens bestemmelser om etableringsfrihed. De kriterier, som ifølge fast retspraksis finder anvendelse ved direkte og specifik udøvelse af offentlig myndighed inden for rammerne af kontrolvirksomhed, navnlig for så vidt angår teknisk kontrol, er imidlertid ikke opfyldt. Hverken den omstændighed, at disse organer skal tage stilling til tildeling eller fjernelse af kontrolplaketter, eller den omstændighed, at de er underlagt statens kontrol, er bevis på, at de varetager myndighedsopgaver. For det første er det udelukkende den enkelte delstats kompetente myndigheder (dvs. registreringsmyndigheden), der kan træffe den endelig afgørelse om at afvise at udstede kontrolplaketter, og ikke kontrolorganet. Sidstnævnte organ har snarere en vejledende og forberedende funktion i forhold til registreringsmyndigheden. For det andet indebærer den omstændighed, at staten udøver tilsyn med visse organer ikke, at al virksomhed, som udøves af disse organer, skal anses for at være forbundet med udøvelsen af offentlig myndighed. Selv om det antages, at en del af kontrolorganets virksomhed indebærer udøvelse af offentlig myndighed, ville en udelukkelse af teknisk kontrol af køretøjer fra etableringsrettens anvendelsesområde være for vidtgående og falde uden for formålet